

1894-10

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Alhed Larsen venter på besked fra Magdahls om en eventuel rejse til Rom i julen. Hendes penge kan strække til "midt i November". Altså må man antage, at brevet er skrevet i oktober 1894, hvor hun var i Firenze.

Afsendersted:

Firenze

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Det fremgår af brevets indhold, at Alhed Larsen er i Firenze. Der er ingen underskrift, men skriften genkendes som hendes.

Omtalte personer:

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Johannes Magdahl Nielsen

- Maltesen

Niels Mollerup

Alvilde Prydz

Alfred Rottbøll

- Rottbøll, Fru

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 2118

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Ludvig Brandstrup og Rottbøll siger, at Alhed Larsen ikke kan opholde sig alene i Rom. I Firenze kan en ung pige dårligt færdes alene på gaden, og det er værre i Rom. Maltesen og Mollerup kunne måske følge Alhed, men dels vil hun ikke bede dem om at være barndepiger, dels er Mollerup efter sigende syg og i Siena.

Alhed Larsen har gjort regnskab op, og hun har ikke brugt ret mange penge.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Mange Tak for Dit Extrabrev, som jeg fik nu for lidt siden; det var selvfølgelig en Overraskelse og der til en megen kærkommen Overraskelse. Breve vil blive en uhyre kærkommen Ting for mig i min Ensomhed, kan jeg nok mærke. - Jeg maa strax have fat paa det om Magdahls; det er dog forbistret kedeligt, at de ikke kommer før. Jeg kan næsten ikke tænke mig nogen anden Udvej til at komme til Rom. Baade Lud og Konsulens sige paa det bestemteste, at jeg ikke paa nogen Maade kan være der alene. Lud har af og til sagt, at jeg kom til at opgive den Rejse og saa i Stedet blive længere i Florenz, men det er jo en Umulighed. - Mollerup og Maltesen var jo en stor Hjælp, hvis det skulde være, men jeg vilde endog meget nødig gaa paa den, og hvis I kendte Forholdene rigtig, vilde I sikkert paa ingen Maade have det. Selv her er det vanskeligt for en ung Pige at gaa alene paa Gaden; naar man gaar hurtig og hverken ser til højre eller venstre kan man nogenlunde gaa i Fred men ikke, hvis man staar stille og ser paa Kirker og Bygninger. Og i Rom skal der være meget værre. Bo alene der i et Værelse turde jeg jo ["jo" overstreget, "vist" indsat over linjen] vist ligefrem ikke, gaa alene ud at spise nogen Steder kan jeg ikke. Og de to stakkels Mennesker kunde da ikke gaa som Barnepiger over mig, tilmed er Mollerup rejst derfra til Siena, han er vist desværre ikke rask, har Saar i Maven. Den norske Forfatterinde Alvilda Prytz har truffen ham i Siena og fortalte det her en Aften. - Nej det er noget sørgeligt noget. - Men endnu er der dog vist lidt Haab om at gøre det med Magdahls. Forleden gjorde vi mit Regnskab op, og det kan ikke siges andet end at det var tilfredsstillende. De var alle forbavsede over saa lidt jeg havde ["havde" indsat over linjen] brugt brugt ["brugt" overstreget]. C. 68 Kr om Maaneden med alt = 100 Lire. Jeg har til Rest 495 Lire. Naar jeg saa lægger hen 145 Lire til Rejsen hjem 100 Lire til Rom, saa er der til Rest 250 Lire. - Der er jo dog en Mulighed for at de kan strække til midt i November, hvis de saa bare kommer. Nu skal jeg spare alt det jeg kan i disse to

Maaneder, jeg er alene. - Jeg [mange linjers tekst herefter er overstreget kraftigt. I højre margen skrevet lodret udfor overstregningerne:] skreven paa et paabegyndt Brev [indsættelse slut] synes for Resten nok, det er ganske net leveret c. 10 Maaneder i Italien med den dyre Rejse for 850 Kr. Det falder vist ikke i manges Lod. - Det slipper Far dejlig
[Resten af brevet mangler]

Kæreste Mor!

Mange Tak for Dit Brev, som
j. fik mig for lidt siden; det
var selvfølgelig en Overraskelse, og der
til en meget Røkkommunen Overraskelse.
Jeg vil blive en idylisk Røkkommunen
men mig for mig i min Erværelse,
Kan jeg nok mærke. — Jeg var
selv havde fat på det nu Næ
delvis; det er dog forbi det
Reddy, at de ikke kommer
for. — Kan næsten ikke tænke
Re mig nogen anden udvej til
at komme til København. Træde
Lud og Konsulentens lig på det
bedste, at jeg ikke på no₂

gjen Maade Kan være der alene.
Så har af og til sagt, at j Rom
til at angive den Rige og saa
i Medet blive længe i Florens,
men det er jo en Længsel!
- Mollerup og Malmus var jo
en stor Hjælp, hvis det skulde
være, men j betale endda meget
lidt, gaa paa den, og hvis j Rind
se Forholdene rige, vilde j sikkert
paa ingen Maade have det. I de
her er det vanskeligt for en ung
Pige at gaa alene paa Gader,
naar man gaar tur og løber
den ser til huse eller vedstre
Kan man begynde gaa i
fred, men ikke, hvis man staa
stille og ser paa Kirker og Bygninger.
Og i Rom skal der være meget
være. No, alene der, et bærelse
turve j vil ligge ikke, gaa
alene ind at spise udlænd
der Kan j ikke. Og de to

stankels Mennesker. Kunde da
ikke gaa som Marscipage over
til, Nilsens og Møllers rejst der,
paa til Siena, han er vist der
hvor ikke vist, har daa: Ma
nen. Den norske Forfallerinde
Blodiva Prytz har brøffu haan
i Siena og fortalte det her en
aften. I Mig det er vist
sagt og sagt. Men endnu
er der der vist lidt haab om
at gøre det med Madalio.
Folleson gjorde et vist Regu-
skab op og det saa ikke lige
andet end at det var hjælpes
shilleude. De var alle forbandede
de over saa lidt. ^{hvert} brint brint.
C. 68 Kr om Maangden fuld
alt = 100 lire. I har til Rest
495 lire. Maar paa loyeren
145 lire til Rejsen hjem, 100 lire
til Rom, saa er der til Rest

